

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném v Praze dne 18. dubna 2024 v trestní věci obžalované: [Obžalovaná XX], narozená [REDAKCE], odvolání obžalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 14. února 2024, č. j. 7 T 107/2022-652, a rozhodl,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu **napadený rozsudek ruší v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se **věc vrací soudu I. stupně**, aby v ní učinil nové rozhodnutí.

Podle § 262 tr. řádu se **nařizuje, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.**

Odůvodnění:

1. **Rozsudkem ze dne 14. 2. 2024, č. j. 7 T 107/2022-652** (dále jen „*napadené rozhodnutí*“, případně „*napadený rozsudek*“), Obvodní soud pro Prahu 1 uznal obžalovanou [Obžalovaná XX] vinnou zločinem poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku, jehož se měla dopustit tím, že „*dne 31. 3. 2022 v 16:01 hodin v Praze 1, Václavské náměstí 1700/68 poté, co vstoupila do objektu staré budovy Národního muzea, sestoupila do 1. podzemního podlaží, kde dveřmi č. 1.22 prošla do chodby a dále místnosti č. 1.17a do místnosti -1.18, kde v čase 16:41 hodin bezdůvodně rozbila skličko signalizačního zařízení a poté zmáčkla modrý tlačítkový hlásič s nápisem „Blokace GHZ“, přestože se nad tímto tlačítkovým hlásičem nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Po zaznění sirény urychleně opusťte prostor chráněný hasivem Novec – 1230“, poté vešla zpět do chodby č. -1.22, kde v čase 16:42 hodin bezdůvodně zmáčkla žlutý tlačítkový hlásič signalizačního zařízení s nápisem „Spuštění GHZ“, přestože nad tímto tlačítkovým hlásičem se nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Prostor chráněn hasivem Novec – 1230“, čímž aktivovala plynové stabilní hasicí zařízení (GHZ), v důsledku čehož došlo k vypuštění dvou tlakových lahví obsahujících v každé 358 kg hasebního plynu Novec 1230, tj. celkem 716 kg v hodnotě 2.500 Kč za jeden kilogram plynu, kdy tímto obecně prospěšné hasicí zařízení ztratilo v celém hasební úseku č. 12 mincovny Národního muzea schopnost plnit hasicí účel, neboť po vypuštění plynu ze dvou tlakových lahví se v předmětném hasicím zařízení již žádné hasivo nenacházelo a hasební plyn Novec 1230 nebylo možné z jiných tlakových lahví nacházejících se v Národním muzeu a určených pro jiné hasební úseky do uvedených místností hasebního úseku č. 12 mincovny přeměrovat, v důsledku čehož nebyl soubor místností hasebního úseku č. 12 mincovny od uvedené vypuštění hasebního plynu chráněn před velkým požárem, a tímto jednáním způsobila poškozenému Národnímu muzeu, IČ 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, Praha 1, škodu ve výši 1.732.279,80 Kč.“*

2. Obžalované byl za uvedený trestný čin soudem I. stupně uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let při současném vyslovení povinnosti obžalované během zkušební doby podle svých sil a možností nahradit způsobenou škodu.

3. V adhezním řízení bylo zároveň rozhodnuto o povinnosti obžalované nahradit poškozenému Národnímu muzeu škodu ve výši 1 732 279,80 Kč.

4. Proti napadeném rozsudku podala obžalovaná prostřednictvím svého obhájce **odvolání**, jímž rozsudek napadla ve všech výrocích.

5. V odůvodnění svého odvolání obžalovaná vytýká soudu I. stupně, že učinil chybný závěr o její trestní odpovědnosti, když je přesvědčena, že nebyla vyvrácena její obhajoba o vymizelých rozpoznávacích a ovládacích schopnostech, a tedy její nepřičetnosti v době jednání. Proto měla být obžaloby zproštěna podle § 226 písm. d) tr. řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

6. Konkrétně obžalovaná namítá, že závěry soudu I. stupně jsou fakticky nepřezkoumatelné, soud se nijak nevypořádává s důkazy svědčícími o její nepřičetnosti, včetně výpovědí ošetřujících lékařů, a pouze velmi zkratkovitě uvádí, že tato otázka byla z pohledu soudu vyřešena revizním znaleckým posudkem znaleckého ústavu, o jehož závěrech a odbornosti nemá soud pochybnosti. Soud tak fakticky nehodnotí jednotlivé důkazy z hlediska jejich věrohodnosti či relevance, a napadené rozhodnutí proto neposkytuje podklad pro věcnou polemiku.

7. Stejnou vadu spatřuje odvolání i u samotného revizního znaleckého posudku Psychiatrické nemocnice Bohnice, který považuje za fakticky nepřezkoumatelný, přičemž vytýká znaleckému ústavu, že nepracoval s dostupnou lékařskou dokumentací obžalované, na základě jediného vyšetření trvajícího 1,5 hodiny [informace o zdravotním stavu obžalované]

██████████ a rozebírá i další konkrétní výtky, jež vůči tomuto posudku a jeho závěrům má.

8. Dále odvolatelka namítá, že je přesvědčena o důkazní nepoužitelnosti revizního znaleckého posudku, jelikož ho pro znalecký ústav vypracoval primář MUDr. Jiří Švarc, který je podle § 18 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech vyloučen, jelikož se jedná [popis vztahu] ██████████ MUDr. Leblové, jež vypracovala znalecký posudek, který byl přezkoumáván revizním posudkem. Soud I. stupně se touto námitkou zabýval pouze v e-mailové komunikaci s MUDr. Švarcem, která je zachycena na č. l. 592 spisu. Takový postup považuje odvolatelka za nedostatečný a chybný, když soud v tomto e-mailu předem MUDr. Švarcovi sděloval svůj názor, nevhodně zlehčoval námitku obhajoby a fakticky jej naváděl, aby se necítil podjatým, následně se pak spokojil s lakonickým vyjádřením MUDr. Švarce, že se z těchto důvodů necítí podjatým, a dále se námitkou nezabýval. Tuto námitku přitom následně obhájce doplnil i zjištěním, že vztah MUDr. Švarce a MUDr. Leblové není pouze v osobní, ale i v pracovní rovině, když byla jedním z lektorů kursu, který MUDr. Švarc vedl. Ani tímto doplněním námitky podjatosti se soud nezabýval, MUDr. Švarce ani nežádal o vyjádření a pouze vyrozuměl obhájce, že námitku neshledal důvodnou. Obžalovaná má za to, že námitka vyloučení znaleckého ústavu je důvodná, když podle zákona postačí pouhá důvodná pochybnost o jeho nepodjatosti. Námitku přitom činí ještě významnější, že MUDr. Švarc byl nejen jednou ze dvou osob, které prováděly vyšetření odvolatelky, ale i osobou, která závěry znaleckého posudku obhajovala v řízení před soudem.

9. Odvolatelka dále namítla nesprávnost výroku o náhradě škody, neboť nárok Národního muzea zanikl výplatou pojistného plnění ze strany pojistitele – společnosti UNIQA pojišťovna, a.s., která svůj nárok v trestním řízení uplatnila neurčitě, proto o něm soud správně nerozhodoval.

10. Na základě uvedených skutečností navrhuje odvolatelka, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

11. **Městský soud v Praze jako soud odvolací shledal**, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny obsahové náležitosti vyžadované § 249 tr. řádu. Přezkoumal proto v souladu s § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž odvolání směřuje, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň posuzoval, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, které ač nebyly odvoláním vytýkány, mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání (§ 254 odst. 1 *in fine* tr. řádu). Po takto provedeném přezkumu odvolací soud shledal, že **odvolání je důvodné**.

12. Z obsahu spisového materiálu je patrné, že v hlavním líčení dne 18. 9. 2023 obhájce uvedl, že souhlasí s odročením hlavního líčení za účelem vypracování (revizního) znaleckého posudku, ostatně takový postup sám navrhoval, má však výhradu vůči tomu, aby jej zpracovávala Psychiatrická nemocnice Bohnice, protože podle jeho informací má zpracování posudků v gesci primář MUDr. Švarc, jenž je [popis vztahu] ██████████ znalkyně MUDr. Leblové, jejíž posudek by měl znalecký ústav přezkoumávat. Navrhl proto, též kvůli tomu, že mají být

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

přezkoumávány rozporné posudky dvou znalců pracujících v pražském okruhu, aby posudek zpracoval jiný než pražský znalecký ústav. Obhájce poukázal rovněž na to, že [informace o zdravotním stavu obžalované] [redacted].

[redacted]. Jak vyplývá ze zvukového záznamu z hlavního líčení dne 18. 9. 2023 (v protokolu z hlavního líčení tato další komunikace není již zachycena), předseda senátu uvedl, že nechá k věci vyjádřit se MUDr. Švarce, a poté věc se senátem projednají a rozhodnou, zda nechají posudek zpracovat Psychiatrickou nemocnici Bohnice, či budou postupovat jinak, přičemž následně vyjádřil pochybnost o tom, že by pouhá skutečnost [popis vztahu] [redacted] byla důvodem vyloučení znaleckého ústavu, když argumentoval, že posudek zpracovává kolektiv znalců, MUDr. Švarc posudky spíše „nabírá.“

13. Následně je ve spise založeno opatření předsedy senátu z téhož dne, kterým byl k podání znaleckého posudku přibrán znalecký ústav – Psychiatrická nemocnice Bohnice, když úkolem znaleckého ústavu bylo mimo jiné posoudit správnost znaleckých posudků vypracovaných s rozdílnými závěry znalci MUDr. Leblou a MUDr. Šimkem (otázka č. 1; v odůvodnění opatření je k těmto posudkům uvedeno, že jsou jejich závěry „*principiálně protichůdné*“). Dle referátu na č. l. 591 spisu z téhož dne bylo předsedou senátu kanceláři uloženo, aby opatření se spisem doručila znaleckému ústavu společně s žádostí, aby a priori byla posouzena námitka možné podjatosti uplatněná obhájcem ve vztahu k MUDr. Leblové a stanovisko bylo obratem sděleno soudu.

14. Na č. l. 592 je pak založena e-mailová komunikace předsedy senátu, který dne 19. 9. 2023 v 10.46 hodin ve zprávě zaslané MUDr. Švarcovi uvádí, zřejmě v reakci na předchozí komunikaci ohledně možnosti znaleckého ústavu zpracovat znalecký posudek, že „*už je to tu*“ a že spis nechal včera zaslat do Psychiatrické nemocnice Bohnice s příslušným rozhodnutím a znaleckými otázkami. Dále uvádí doslova: „*Zcela symptomaticky na poslední chvíli se obhájce vytasil s námitkou k Vaší osobě s tím, že prý jako [popis vztahu] [redacted] MUDr. Leblové nemůžete být objektivní. V senátu jsme se předběžně radili se závěrem, že taková skutečnost sama o sobě důvodem k vyloučení znalce být nemůže – tím spíše, že jednak jde o běžný jev ve zdejších teritoriích a také by bylo leda tak předpokládat při spíše negativním vztahu mezi [popis vztahu] [redacted], že by to tak akorát mohlo být pro obžalovanou příznivější, neb právě posudek MUDr. Leblové je nejvíce pro ni nepřiznivým důkazem.*“ Dále v e-mailu předseda senátu píše, že tuto námitku uvedli i ve zmíněném rozhodnutí, které spis doprovází (v opatření však tato námitka uvedena není – *pozn. odvolacího soudu*), s tím, že žádají o promptní vyjádření k ní, aby mohli („*pokud samozřejmě tomu nebude bránit Vaše stanovisko a sám se skrze to neprohlásíte za neobjektivního*“) nechat běžet následné kroky, samotné zkoumání atd. Na uvedenou zprávu odpověděl téhož dne MUDr. Švarc sdělením: „*Vážený pane předsedo, necítím se z těchto důvodů podjatý.*“

15. Lze dodat, že obhajoba následně doplnila námitku podjatosti znaleckého ústavu poukazem na působení MUDr. Leblové jako lektorky kursu, jehož garantem je MUDr. Švarc (č. l. 598).

16. Poté, co byl znalecký posudek ústavu vyhotoven, MUDr. Švarc jej v hlavním líčení dne 14. 2. 2024 za znalecký ústav přednesl a zodpověděl dotazy, a poté, co obhájce poukázal na námitku stran osoby slyšeného znalce, předseda senátu sdělil, že podle § 105 odst. 3 tr. řádu neshledal důvody, jež by mohly vést k vyloučení znalce či celého ústavu (č. l. 635 spisu). V písemném odůvodnění napadeného rozsudku pak již tato otázka nebyla řešena.

17. Podle § 30 odst. 1 tr. řádu platí, že z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo předsedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

18. Podle § 105 odst. 3 tr. řádu proti osobě znalce lze vznést námitky z důvodu podjatosti, pro který je vyloučen z podání znaleckého posudku podle zvláštního zákona. Vedle toho lze vznést námitky proti odbornému zaměření znalce nebo proti formulaci otázek položených znalci.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

V přípravném řízení důvodnost takových námitek posoudí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu soudu, před kterým se v době oznámení námitek vede řízení; jsou-li námitky uplatněny v rámci opravného prostředku, posoudí je orgán, kterému přísluší o opravném prostředku rozhodnout. Vyhoví-li tento orgán námitkám a důvody pro vyžádání znaleckého posudku trvají, učiní opatření k vyžádání znaleckého posudku buď jiným znalcem nebo podle jinak formulovaných otázek; v opačném případě oznámí osobě, která námitky vznesla, že neshledal k takovému postupu důvody. Stanovisko k námitkám uplatněným v rámci opravného prostředku zpravidla tvoří součást odůvodnění rozhodnutí o takovém opravném prostředku. Podle § 110 odst. 3 tr. řádu se ustanovení § 105 přiměřeně užije i na znalecké ústavy a na osoby, které znalecký posudek vypracovaly.

19. Podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech znalec nesmí provést znalecký úkon, jestliže lze mít důvodnou pochybnost o jeho nepodjatosti pro jeho poměr k věci, účastníkovi řízení nebo jeho zástupci, zadavateli, orgánu veřejné moci, který znalecký posudek zadal nebo provádí řízení nebo při jiném postupu správního orgánu, kde má být znalecký posudek použit. Jakmile se znalec dozví o skutečnosti, pro kterou nesmí provést znalecký úkon, oznámí ji bezodkladně zadavateli. Ustanoví-li znalce orgán veřejné moci, pak tento orgán rozhodne, zda je znalec v dané věci z podání znaleckého posudku vyloučen.

20. Jak vyplývá z ustálené judikatury vrcholných soudů, nestrannost soudce je vždy posuzována ze dvou hledisek, tedy jak subjektivního, vypovídajícího o osobním přesvědčení soudce v dané věci, tak objektivního, které sleduje, zda je možno vyloučit jakoukoli legitimní pochybnost o nepodjatosti soudce (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04). V případě splnění požadavku nestrannosti soudu je tedy podstatné, že nejde pouze o subjektivní přesvědčení soudce či účastníků řízení o podjatosti či nepodjatosti, ale též o objektivní zdání nestrannosti, tedy o to, jak by se rozhodování jevílo nezávislému vnějšímu pozorovateli (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 3. 2023, sp. zn. 11 Tdo 1025/2022, odkazující v této souvislosti mimo jiné na náleží Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2004, sp. zn. I. ÚS 371/2004). Z obsahově shodné formulace obsažené v zákoně č. 254/2019 Sb. vyplývá, že posuzování důvodů vyloučení znalce je založeno na shodných zásadách, jako je tomu v případě posuzování důvodů vyloučení soudce (resp. obecněji orgánu činného v trestním řízení). Jak z hlediska vyloučení orgánu činného v trestním řízení, tak z hlediska vyloučení znalce tedy není podstatné pouze subjektivní hledisko (osobní přesvědčení těchto osob), ale též hledisko objektivní, směřující k vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti o nepodjatosti daného orgánu či soudce, resp. znalce.

21. Námitka podjatosti znaleckého ústavu za situace, kdy úkolem tohoto ústavu bylo přezkoumat, a tedy zhodnotit v rámci přezkumu rozporných znaleckých posudků posudek zpracovaný [MUDr. Leblou a popis jejího vztahu k MUDr. Švarcovi] ██████████, který se zcela zásadním způsobem podílí na vypracování ústavního znaleckého posudku (MUDr. Švarc byl jedním z lékařů, kteří obžalovanou vyšetřili, následně podával posudek u soudu), byla nepochybně námitkou legitimní, vyžadující pečlivé a nestranné posouzení ze strany soudu, založené mimo jiné na dostatečných informacích o vztahu mezi MUDr. Švarcem a MUDr. Leblou (k této problematice a její složitosti srov. např. ve vztahu k podjatosti soudců Nemeškalová Kosinová, Alžběta. Podjatost soudců v rozhodovací praxi vrcholných soudů ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 58); takové řešení ostatně v zásadě předseda senátu přislíbil v hlavním líčení dne 18. 9. 2023 v rámci diskuse, jež se rozvinula po vznesení této námítce obhájcem.

22. Následně však předseda senátu vyhotovil opatření o přibrání znaleckého ústavu, nechal sice tomuto ústavu zaslat spis s tímto opatřením a s přípisem, nechť se ústav především vyjádří ke vznesené námitce podjatosti, zároveň se však přímo obrátil e-mailem z 19. 9. 2023 na MUDr. Švarce, v tomto e-mailu se podle odvolacího soudu velmi nevhodným, až znevažujícím způsobem vyjádřil k postupu obhajoby („Zcela symptomaticky na poslední chvíli se obhájce vztasil s námitkou k Vaší

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

osobě...“), přičemž dále v témže e-mailu informoval MUDr. Švarce, že se společně se senátem předběžně radili se závěrem, že skutečnost, že MUDr. Švarc je [popis vztahu] MUDr. Leblové, sama o sobě nemůže být důvodem k vyloučení znalce, tím spíše, že jde o běžný jev ve zdejším teritoriu a při spíše negativním vztahu mezi [popis vztahu] by bylo možné leda předpokládat, že by to bylo pro obžalovanou příznivější, když znalecký posudek MUDr. Leblové je pro ni nejvíce nepříznivým důkazem. Obsahově tedy, jak zcela správně namítl obhájce v podaném odvolání, předseda senátu znalce naváděl, jakým způsobem má na vznesenou námitku reagovat. Následně se pak předseda senátu zcela spokojil s extrémně stručným vyjádřením MUDr. Švarce, že se „*těchto důvodu necítí podjatým*“, nedoprovázeným žádným dalším komentářem či vysvětlením ke vztahu s MUDr. Leblovou, takže fakticky rezignoval na řádné vyřešení vznesené námitky.

23. Odvolací soud shledal, že pro vyřešení námitky vyloučení znaleckého ústavu neobsahuje spisový materiál prozatím dostatečný podklad, když předseda senátu soudu I. stupně se, jak bylo uvedeno, spokojil se zcela stručným vyjádřením subjektivního postoje MUDr. Švarce, aniž by se konkrétně a přezkoumatelně zabýval vztahem mezi MUDr. Švarcem a MUDr. Leblovou, resp. aniž by jej vůbec zjišťoval, a aniž by se jakkoli zabýval objektivním hlediskem vyloučení znalce (znaleckého ústavu), tedy vyloučením legitimní pochybnosti ve vztahu k jeho nepodjatosti.

24. Naproti tomu musí odvolací soud konstatovat, že způsob komunikace předsedy senátu s MUDr. Švarcem, zahrnující nevyprokované a zcela zbytečné znevažující vyjádření na adresu obhajoby, resp. jejího postupu, a zároveň faktické navedení znalce, jak se má k důležité otázce námitky podjatosti znaleckého ústavu vyjádřit, učiněné údajně po diskusi senátu, považuje za zcela nepřijatelné. Ve spojení s následným plným akceptováním mimořádně stručného vyjádření MUDr. Švarce, obsahujícího pouze vlastní subjektivní stanovisko a zcela prostého jakéhokoli odůvodnění, včetně případného bližšího osvětlení vztahu se znalkyní MUDr. Leblovou, jejíž závěry znalecký posudek ústavu přitom měl přezkoumávat a hodnotit, vzhledem k důležitosti řešené otázky, z této komunikace vyplývá přinejmenším důvodná pochybnost, zda si senát nevyřešil zásadní otázku vyloučení znalce, resp. znaleckého ústavu fakticky předtím, než si vůbec vyžádal potřebné informace a vysvětlení znalce (znaleckého ústavu). Tento postup předsedy senátu, nadto v kontextu znevažující prezentace námitky obhajoby, vyvolává důvodné pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nemůže nestranně rozhodovat; vzhledem k formulacím, jež v citovaném e-mailu užil a v nichž odkazuje na předchozí poradu senátu, pak taková pochybnost vyvstává i vůči přisedícím.

25. Odvolací soud proto podle § 258 odst. 1 písm. a) řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil věc soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové, přičemž podle § 262 tr. řádu nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu, neboť lze mít pochybnosti o nepodjatosti dosavadního senátu ve vztahu k projednávané věci (k tomuto postupu v případě pochybnosti o nepodjatosti dosavadního senátu srov. Pury, František. § 262 In. Šámal, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3109).

26. Vzhledem k tomu, že zjištěné vady rozsudku nebylo možné odstranit ve veřejném zasedání, rozhodl odvolací soud v neveřejném zasedání (§ 263 odst. 1 tr. řádu).

27. Podle § 264 odst. 1 tr. řádu je soud I. stupně vázán právním názorem odvolacího soudu a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. V projednávané věci bude na soudu I. stupně, aby v novém složení senátu provedl znovu hlavní líčení, přičemž jeho úkolem bude též po zjištění dostatečných informací o vztahu mezi jedním ze zpracovatelů posudku znaleckého ústavu MUDr. Švarcem a zpracovatelkou posudku, jež měl znalecký ústav přezkoumávat, tedy MUDr. Leblovou, korektně a přezkoumatelně posoudit tento vztah v rámci zvážení existence důvodu vyloučení znaleckého ústavu, a to nejen z hlediska subjektivního, ale i objektivního, tedy zda je možno vyloučit jakoukoli objektivní pochybnost o nepodjatosti

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

znaleckého ústavu. V opačném případě by ze závěrů tohoto znaleckého posudku soud nemohl při svém rozhodování vycházet a musel by, bude-li to vyžadovat důkazní situace i v novém hlavním líčení, učinit opatření k vyžádání znaleckého posudku jiným ústavem (§ 105 odst. 3 tr. řádu ve spojení s § 110 odst. 3 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 18. dubna 2024

Mgr. Jan Šott, v.r.
předseda senátu